

(НЕ)НАМИРЕЊЕ ИЗВРШНОГ ПОВЕРИОЦА ПРИМЕНОМ ЧЛАНА 153. ЗАКОНА О ИЗВРШЕЊУ И ОБЕЗБЕЂЕЊУ

Резиме

Одредбом члана 153. Закона о извршењу и обезбеђењу¹ је прописано да ако се после стицања заложног права на непокретности промени власник непокретности, заложни поверилац назначава у предлогу за извршење залогодавца као извршног дужника, а нови власник дужан је да трпи намирење на непокретности. Акти суда и јавног извршитеља и писмена странака и других учесника у поступку достављају се и новом власнику непокретности. Норма на први поглед изгледа јасно, али у пракси приликом примене изазвала је велике проблеме. Као прво, појавило се спорно право заложног дужника на правни лек, а затим и проблем наплате потраживања извршног повериоца у случају када је извршни дужник у стечају или је пак, брисан из регистра привредних субјеката, без обзира на чињеницу што је заложни дужник активно привредно друштво, односно постојеће физичко лице. Стога је намера аутора да разјасни међусобни однос члана 153. Закона о извршењу и обезбеђењу, члана 93. Закона о стечају² и члана 222. Закона о парничном поступку³, као и практичну примену истих на извршни поступак у случају када се примењује члан 153. Закона о извршењу и обезбеђењу.

Кључне речи: извршење, стечај, непокретност, извршни поверилац, извршни дужник, заложни дужник

* председник Привредног апелационог суда

1 Службени гласник РС, бр. 106 од 21. децембра 2015. године

2 Службени гласник РС, бр. 104 од 16. децембра 2009. године, 99 од 27. децембра 2011. – др. Закон, 71 од 25. јула 2012. године – УС, 83 од 05. августа 2014. године, 113 од 17. децембра 2017. године, 44 од 08. јуна 2018. године и 95 од 08. децембра 2018. године

3 Службени гласник РС, бр. 72/2011, 49/2013 – одлука УС, 74/2013 – одлука УС, 55/2014 и 87/2018

I Увод

Закон о извршењу и обезбеђењу прописује у одредби члана 59.⁴ садржину предлога за извршење на основу извршне исправе, а у члану 62.⁵ садржину предлога за извршење на основу веродостојне исправе. Одредба члана 153. Закона о извршењу и обезбеђењу, поред извршног дужника, уводи у поступак и заложног дужника, који није истовремено и извршни дужник. Према члану 24. Закона о хипотеци⁶ хипотекарни поверилац има право да намири своје потраживање из вредности хипотековане непокретности, без обзира у чијој се својини или државини непокретност налази. Намирење извршног повериоца се спроводи у складу са Законом о хипотеци, односно у складу са Законом о извршењу и обезбеђењу, а када су у

4 Закон о извршењу и обезбеђењу- ЗИО, чл. 59

У предлогу за извршење назначавају се идентификациони подаци о извршном повериоцу и извршном дужнику (члан 30), извршна исправа, потраживање извршног повериоца, једно средство или један предмет или више средстава и предмета извршења, и други подаци који су потребни за спровођење извршења.

Уз предлог за извршење прилаже се извршна исправа у оригиналу, овереној копији или препису, и друга исправа одређена овим законом, с тим што извршна исправа мора да садржи потврду о извршности.

Али ако се предлог за извршење подноси суду који је у првом степену одлучивао о потраживању извршног повериоца, уз њега се не прилаже извршна исправа, а и ако се приложи, не мора да садржи потврду о извршности.

Предлог за извршење подноси се најмање у четири примерка.

5 ЗИО, чл. 62

У предлогу за извршење на основу веродостојне исправе назначавају се идентификациони подаци о извршном повериоцу и извршном дужнику (члан 30), веродостојна исправа, потраживање извршног повериоца, једно средство или један предмет, или више средстава и предмета извршења, и други подаци и исправе који су потребни за спровођење извршења.

Предлог за извршење на основу веродостојне исправе садржи и захтев да суд обавезе извршног дужника да намири новчано потраживање извршног повериоца с одмереним трошковима поступка у року од осам дана, а у меничним споровима у року од пет дана од дана достављања решења, и захтев да се одреди извршење ради намирења новчаног потраживања извршног повериоца и трошкова поступка.

Извршни поверилац дужан је да уз предлог приложи веродостојну исправу у оригиналу, овереној копији или препису. Страну веродостојну исправу судски преводилац претходно преводи на језик који је у службеној употреби у суду.

Ако су странке закључиле споразум о месној надлежности, извршни поверилац може тражити у предлогу за извршење да се, ако поступак буде настављен као по приговору против платног налога, настави пред судом који је надлежан по споразуму о месној надлежности. Извршни поверилац дужан је да уз предлог приложи споразум о месној надлежности.

6 Закон о хипотеци (*Службени гласник РС*, бр. 115/2005, 60/2015, 63/2015 – одлука УС и 83/2015)

питању пореска потраживања у складу са законом којим се уређује наплата пореских потраживања на непокретностима.

Закон о извршењу и обезбеђењу у трећем делу, Прва Глава, прописује поступак извршења ради намирења новчаног потраживања на непокретностима. Управо у одредби члана 153. прописује садржину предлога за извршење у ситуацији када је извршни дужник ради обезбеђења потраживања повериоца заложио своју непокретност коју је након тога, а пре покретања извршног поступка, отуђио. У том случају у предлогу за извршење као извршни дужник означава се залогодавац, уз означавање новог власника, који је дужан да трпи намирење на непокретности. Нови власник није дужник извршног повериоца за новчано потраживање, али је као заложни дужник дужан да трпи намирење на непокретности до висине потраживања извршног повериоца према извршном дужнику.

Одредбом члана 222. Закона о парничном поступку⁷ прописано је, између осталог, да суд утврђује прекид поступка када странка умре, када странка која је правно лице престане да постоји и када наступе правне последице отварања стечајног поступка.

Према одредби члана 238. Закона о привредним друштвима⁸, друштво престаје да постоји брисањем из регистра привредних субјеката, по основу спроведеног поступка ликвидације (добровољне или принудне),

7 Закон о парничном поступку, *Службени гласник РС*, бр. 72/2011, 49/2013 – одлука УС, 74/2013 – одлука УС, 55/2014 и 87/2018), чл. 222

Суд утврђује прекид поступка кад:

- 1) странка умре;
- 2) странка изгуби парничну способност;
- 3) законски заступник странке умре или престане његово овлашћење за заступање;
- 4) странка која је правно лице престане да постоји, односно кад надлежни орган правноснажно одлучи о забрани рада;
- 5) наступе правне последице отварања поступка стечаја;
- 6) услед ратног стања или ванредних догађаја престане рад у суду;
- 7) је то другим законом прописано.

8 Закон о привредним друштвима – ЗОПД, *Службени гласник РС*, бр. 36/2011, 99/2011, 83/2014 – др. Закон, 5/2015, 44/2018 и 95/2018, чл. 238

Друштво престаје да постоји брисањем из регистра привредних субјеката, по основу:

- 1) спроведеног поступка ликвидације или принудне ликвидације у складу са овим законом;
- 2) спроведеног поступка стечаја у складу са законом којим се уређује стечај;
- 3) статусне промене која има за последицу престанак друштва.

спроведеног поступка стечаја и статусне промене која има за последицу престанак друштва.

Правне последице отварања стечајног поступка наступају даном објављивања огласа на огласној табли⁹, а једна од последица јесте и забрана извршења и намирења из члана 93. Закона о стечају. Ова последица подразумева да се од дана отварања стечајног поступка не може против стечајног дужника, односно над његовом имовином одредити и спровести принудно извршење, нити било која мера поступка извршења, осим извршења која се односе на обавезе стечајне масе и трошкове стечајног поступка и прекид свих извршних поступака и поступака обезбеђења у којима је извршни дужник стечајни дужник.

Следом реченог предмет разматрања поред права на правни лек власника непокретности, односно заложног дужника, су и две ситуације које су се појавиле у судској пракси:

1. када је извршни дужник истовремено стечајни дужник, при чему се разликују две ситуације:

а) да је стечај над извршним дужником отворен пре подношења предлога за извршење, и

б) да је стечај над извршним дужником отворен током извршног поступка;

2. када је извршни дужник престао да постоји – брисан из регистра привредних субјеката, где се такође разликују две ситуације, зависно од тога да ли је брисање уследило пре или након покретања извршног поступка.

II Право власника непокретности – заложног дужника на правни лек

Закон о извршењу и обезбеђењу је чланом 73.¹⁰ дао право на жалбу извршном повериоцу и извршном дужнику против решења о извршењу

9 Закон о стечају - ЗС, чл. 73 ст. 1

Правне последице отварања стечајног поступка наступају даном објављивања огласа о отварању поступка на огласној табли суда.

10 ЗИО, чл. 73

Извршни дужник може да побија жалбом решење о извршењу.

Извршни поверилац може жалбом да побија решење о одбацивању предлога за извршење или решење о одбијању предлога за извршење или решење о извршењу којим је прекорачен његов захтев.

донетог по предлогу за извршење на основу извршне исправе. Овом одредбом се не даје изричито право на жалбу и заложном дужнику, власнику непокретности, који трпи намирење на непокретности. Стога се основано може поставити питање да ли заложни дужник има право на жалбу.

У члану 2. став 1. тачка 3. Закона о извршењу и обезбеђењу, који носи назив: „Значење појединих израза“, „извршни дужник“ означава лице према коме се потраживање намирује у извршном поступку или обезбеђује у поступку обезбеђења. Стога је власник непокретности као заложни дужник истовремено и извршни дужник, јер трпи намирење на својој непокретности.

Закон о извршењу и обезбеђењу предвиђа жалбу, као правни лек којим се побија решење првостепеног суда или јавног извршитеља, ако законом није одређено да жалба није дозвољена или да се такво решење побија приговором.¹¹ Стога, из наведених норми следи да власник непокретности – заложни дужник има право на правни лек – жалбу под истим условима и из истих разлога као и извршни дужник. Наведено становиште изражено је и у решењу Привредног апелационог суда Иж 1683/17 од 20.02.2018. године:

„ ... Тумачење одредби Закона о извршењу и обезбеђењу тако да се ускрати право на жалбу власнику непокретности у извршном поступку, значило би да власник непокретности има неједнак правни положај када се хипотекарна непокретност продаје вансудски и у судском поступку.

Другачијим тумачењем чланова 73., 2 и 153. Закона о извршењу и обезбеђењу власнику непокретности би се ускратило право на правни лек које је гарантовано чл. 36. ст.2. Устава Републике Србије. Према наведеном члану свако има право на жалбу или друго правно средство против одлуке којом се одлучује о његовом праву, обавези или на законом заснованом интересу. У овом случају одлучује се управо о праву власника непокретности на имовину, гарантовано чл. 58. Устава.

... Изостанак одредбе која директно регулише право власника непокретности на правни лек представља правну празнину, коју је суд

Ако се побија само део решења о извршењу којим су одмерени трошкови извршног поступка, чини се то приговором.

11 ЗИО, чл. 24 ст. 2

Жалбом се побија решење првостепеног суда или јавног извршитеља, ако овим законом није одређено да жалба није дозвољена или да се такво решење побија приговором.

овлашћен и дужан да превазиђе сходно чл. 142 Устава Републике Србије, тумачењем одредби чланова 2, 73. и 153. Закона о извршењу и обезбеђењу тако да се обезбеди гаранција из чл. 36. Устава Републике Србије и чл. 13. Конвенције за заштиту људских права и слобода која ратификацијом представља део правног система Републике Србије.“

III Примена члана 153. Закона о извршењу и обезбеђењу у случају отварања стечајног поступка над извршним дужником

Како је одредбом члана 153. Закона о извршењу и обезбеђењу прописало да, ако је после стицања заложног права на непокретности промењен власник непокретности, заложни поверилац у предлогу назначава залогодавца као извршног дужника, поставља се питање да ли ће извршни суд у тој ситуацији дозволити извршење, с обзиром на одредбу члана 93. став 1. Закона о стечају, која прописује да се од отварања стечајног поступка не може против стечајног дужника, односно над његовом имовином одредити и спровести принудно извршење.

Одговор на ово питање налази се у тумачењу одредбе члана 93. став 1. Закона о стечају и циља стечајног поступка. Циљ стечајног поступка је најповољније намирење стечајних поверилаца.¹² Стечајни повериоци се намирују из стечајне масе, коју чине новчана средства стечајног дужника на дан отварања стечаја, новчана средства остварена током стечајног поступка (наставком започетих послова, уновчењем ствари и права и наплатом потраживања стечајног дужника од његових дужника).¹³ Сврха одредбе члана 93. став 1. Закона о стечају је да заштити имовину стечајног дужника која чини стечајну масу и омогући повериоцима једнак третман и равноправно намирење.¹⁴

У ситуацији када је у предлогу означен извршни дужник који је у стечају и заложни дужник – власник непокретности, то значи да непо-

12 ЗС, чл. 2

Циљ стечаја јесте најповољније колективно намирење стечајних поверилаца остваривањем највеће могуће вредности стечајног дужника, односно његове имовине.

13 ЗС, чл. 138 ст. 1

Стечајну масу за поделу стечајним повериоцима (деообну масу), чине новчана средства стечајног дужника на дан отварања стечајног поступка, новчана средства добијена настављањем започетих послова и новчана средства остварена уновчењем ствари и права стечајног дужника, као и потраживања стечајног дужника наплаћена у току стечајног поступка.

14 ЗС, чл. 4

У стечајном поступку свим повериоцима обезбеђује се једнак третман и равноправан положај поверилаца истог исплатног реда односно исте класе у поступку реорганизације.

кретност на којој се спроводи извршење није имовина извршног дужника (сада стечајног дужника), због чега и није у његовој стечајној маси.¹⁵

Из наведеног следи да се забрана извршења из члана 93. став 1. не односи на имовину која није имовина стечајног дужника, односно која није у стечајној маси стечајног дужника, због чега нема сметњи да се дозволи и спроведе извршење намирењем извршног повериоца из вредности заложене непокретности (која је власништво заложног дужника).¹⁶

Извршни поверилац евентуалну разлику до пуног износа свог потраживања, може остварити у стечајном поступку. У сваком случају има обавезу да о износу намирења из овог извршног поступка обавести стечајног управника. За износ наплаћеног потраживања умањује се

15 Из решења Привредног апелационог суда Иж 352/19 од 21.03.2019. године:

„Стога је правилно првостепени суд применио члан 153 став 1. Закона о извршењу и обезбеђењу који прописује да ако се после стицања заложног права на непокретности промени власник непокретности, заложни поверилац назначава у предлогу за извршење залогодавца као извршног дужника, а нови власник дужан је да трпи немирење на непокретности. Без обзира што је залогодавац у стечају, он у смислу члана 153 Закона о извршењу и обезбеђењу мора бити означен као извршни дужник с тим да се извршење одређује само на непокретностима који су предмет залогa, а не може се одредити на осталој имовини стечајног дужника јер она улази у стечајну масу. Имовина на којој је предложено извршење, по обавештењу стечајног управника није у стечајној маси ... ДОО. Наведено није супротно члану 93 Закона о стечају, јер исти прописује забрану одређивања и спровођења извршења над имовином стечајног дужника, а предметне непокретности нису део имовине залогодавца-стечајног дужника.“

16 Из решења Привредног апелационог суда Пвж 686/18 од 30.01.2019. године:

„У конкретном случају, потраживање према стечајном дужнику обезбеђено је и на имовини трећег лица. У односу на ту имовину је у току извршни поступак пред Основним судом у У. који је прекинут, као последица одређивања мере обезбеђења у претходном стечајном поступку, из члана 62 став 2 тачка 4 Закона о стечају. У наведеном извршном поступку стечајни дужник је означен као извршни дужник. То значи да је пред Основним судом у У. у току извршни поступак, који је прекинут, против стечајног дужника, као извршног дужника, али да се извршење спроводи на имовини трећег лица, која имовина није у стечајној маси стечајног дужника. Самим тим забрана извршења из члана 93 став 2 Закона о стечају се, у конкретном случају, не односи на овај извршни поступак због чега нема сметњи да се исти настави у односу на имовину трећег лица. Наведени поступак се не може спроводити уколико би предмет извршења била имовина или новчана средства стечајног дужника, о чему извршни суд пази по службеној дужности. Све док је предмет извршења имовина трећег лица нема разлога за прекид или обуставу поступка извршења, односно исти поступак се може наставити. За износ за који се евентуално намири извршни поверилац у том поступку, смањује се потраживање жалиоца, као повериоца у стечајном поступку. Жалилац је дужан да обавести стечајни суд ради корекције коначне листе потраживања, а у противном чини кривично дело прописано одредбом члана 204 а Закона о стечају.“

потраживање повериоца према извршном дужнику – стечајном дужнику у стечајном поступку.

С обзиром на наведено, намеће се и одговор за другу спорну ситуацију: како поступити када је стечајни поступак отворен над извршним дужником у току трајања извршног поступка. Одговор према већ реченом је да извршни поступак не треба прекидати, јер се извршење не спроводи на имовини – непокретности стечајног дужника (у извршном поступку извршни дужник).

Између осталог, у интересу је и стечајног дужника и његових поверилаца да се извршни поверилац намири ван стечајног поступка (мимо стечајне масе), што повећава проценат намирења њихових потраживања.

IV Примена члана 153. Закона о извршењу и обезбеђењу у случају престанка извршног дужника

Привредно друштво престаје брисањем из регистра привредних субјеката¹⁷. Брисањем, привредно друштво губи страначку способност. То значи да брисано привредно друштво не може бити означено као извршни дужник у предлогу за извршење, па ни у случају када је пре брисања непокретност пренео на треће лице (новог власника – заложног дужника).¹⁸

17 ЗОПД, чл. 238

Друштво престаје да постоји брисањем из регистра привредних субјеката, по основу:

- 1) спроведеног поступка ликвидације или принудне ликвидације у складу са овим законом;
- 2) спроведеног поступка стечаја у складу са законом којим се уређује стечај;
- 3) статусне промене која има за последицу престанак друштва.

18 Из решења Привредног апелационог суда Иж 1730/17 од 07.12.2017. године „Правилан је закључак првостепеног суда да се одредбе члана 153. Закона о извршењу и обезбеђењу о означавању извршног дужника из заложне изјаве, може односити само на ситуацију када је извршни дужник активно привредно друштво, а како је у предметној правној ствари извршни поверилац као извршног дужниказначио "АА" из Б. која је брисана из Регистра привредних друштава дана 19.03.2015. године, то је по налажењу Привредног апелационог суда правилан закључак првостепеног суда да се у описаној ситуацији не може применити одредба члана 153. Закона о извршењу и обезбеђењу, односно да извршни поверилац као извршног дужника не може означити Привредно друштво које је престало да постоји.“

Заложни дужник не може бити означен у предлогу као извршни дужник, јер он, како је већ речено, има обавезу да трпи намирење на непокретности, а не да намири потраживање извршног повериоца.¹⁹

Уколико би пак, у предлогу за извршење заложни дужник и био означен као извршни дужник, тада не би били испуњени услови ни за одређивање, а самим тим ни за спровођење извршења.²⁰

Из наведеног произлази да је намирење повериоца у случају брисања извршног дужника из регистра привредних субјеката, у случају када је дужник као залогодавац отуђио непокретност, није могуће применити члан 153. Закона о извршењу и обезбеђењу. Повериоцу преостаје да у другом судском поступку издејствује извршну исправу у односу на заложног дужника и на основу те извршне исправе намири своје потраживање из заложене непокретности.²¹

19 Из решења Привредног апелационог суда Иж 970/17 од 20.07.2017. године:

„У конкретном случају је заложна изјава дата од стране другог правног лица, а не овде означеног дужника, а после давања заложне изјаве је промењен власник непокретности на којој је дата заложна изјава. У таквој ситуацији је нови власник дужан да трпи намирење на непокретности, али се у предлогу за извршење мора означити залогодавац као извршни дужник. Пошто то тако није урађено, онда је побијано решење првостепеног суда морало да буде преиначено.“

20 Из решења Привредног апелационог суда Иж 258/19 од 07.03.2019. године:

„Имајући у виду да је извршни поверилац у конкретном случају у предлогу за извршење као извршног дужника означио треће лице које је власник непокретности, које је својину стекло након заснивања заложног права, а које истовремено није и извршни дужник из извршне исправе и то решења општинског суда о заснивању заложног права које има природу судског поравнања, то у конкретном случају нису испуњени услови да се по таквом предлогу извршног повериоца и одреди и спроведе извршење у односу на означеног извршног дужника. На могућност одређивања и спровођења извршења није од утицаја чињеница да је извршни поверилац навео да је залогодавац треће лице које је брисано из регистра, јер ово навођење не мења природу поднетог предлога у коме су означени извршни поверилац и извршни дужник и то управо треће лице као нови власник.

Тачно је да је у конкретном случају отежано намирење извршног повериоца, али је одредба члана 153. Закона о извршењу и обезбеђењу која се примењује у конкретном случају јасна и у складу са тим се одлука мора донети применом наведене законске одредбе, јер иста није проглашена неуставном, нити је измењена у одговарајућој процедури. ...

... Међутим, основано се жалбом извршног дужника указује да у конкретном случају нису били испуњени услови да суд одреди предложено извршење, јер означено правно лице као извршни дужник није извршни дужник из извршне исправе, није залогодавац, а извршни и заложни дужник из извршне исправе, односно достављених решења о заснивању заложног права је брисан из регистра 19.03.2015. године, а што значи пре подношења конкретного предлога за извршење.“

21 Из решења Привредног апелационог суда Иж 258/19 од 07.03.2019. године:

Међутим, у случају престанка – брисања извршног дужника из регистра привредних субјеката током извршног поступка, извршни поступак се применом члана 39. Закона о извршењу и обезбеђењу и сходном применом члана 222. став 1. тачка 4. Закона о парничном поступку прекида. Како је извршни дужник престао да постоји, то извршни поступак неће бити настављен уколико је брисање уследило на основу решења о закључењу стечајног или пак, ликвидационог поступка. Међутим, када је поступак прекинут због статусне промене, исти може бити настављен у односу на правног следбеника извршног дужника.

Закључак

Чланом 153. Закона о извршењу и обезбеђењу није постигнута намера законодавца: ефикасно намирење извршног повериоца из предмета обезбеђења потраживања. Норма је у примени изазвала дилеме које је једним делом решила судска пракса. Међутим, пут ка наплати потраживања извршног повериоца у случају брисања - престанка извршног дужника и поред чињенице постојања заложног дужника је отежан и изискује вођење нових поступака, чиме се умањује смисао обезбеђења потраживања. Због свега наведеног одредба члана 153. Закона о извршењу и обезбеђењу новим изменама и допунама Закона о извршењу и обезбеђењу мора бити измењена у правцу олакшања намирења извршног повериоца.

„Указивање извршног повериоца да је његов положај отежан и да не постоји други начин да се одреди и спроведе извршење према непокретности која је оптерећена и чињеницу да терет прати непокретност и након промене власника исте, није од утицаја на могућност остварења овог права извршног повериоца у извршном поступку, с обзиром на садржину одредбе члана 153. Закона о извршењу и обезбеђењу и с обзиром на чињеницу да у конкретном случају не постоји извршни дужник, па у складу са тим се и не може поднети предлог, јер нема услова за означавање извршног дужника, па тако ни трећег лица које ће трпети спровођење извршења. Извршни поверилац у овој ситуацији има могућност да своје право оствари у другом одговарајућем судском поступку у коме ће тражити да има право намирења свог доспелог потраживања из одговарајуће извршне исправе и у коме ће се расправити и сва спорна питања која су изнета како у жалби извршног дужника, тако и у одговору на жалбу извршног повериоца и што ће представљати нову извршну исправу на основу које ће моћи да се спроведе извршење.“

Jasminka OBUČINA

(NON)EXECUTION OF THE EXECUTIVE CREDITOR
BY THE APPLICATION OF THE ARTICLE 153
OF THE LAW ON ENFORCEMENT AND SECURITY

Summary

Pursuant to Article 153 of the Law on Enforcement and Security Interest²² prescribes that once a lien on immovables has been acquired, if the property owner of the immovables changes, the lien creditor (lienor) indicates the lienee as the execution debtor in the motion of execution, and the new property owner shall be obliged to bear the cost of all settlement on the immovable. Judicial decisions and the Civilian Enforcement Officer and the documents of parties and other participants in the proceedings shall be sent to the new property owner. At first glance, the norm seems clear, however, when applied in practice, it caused huge issues. Firstly, an issue arose with the lien debtor regarding the legal remedy, and then issues arose in terms of the collection of receivables due to the execution creditor in the event that the execution debtor is bankrupt or has been removed from the Registry of Companies, regardless of the fact that the lien debtor is an active company, and/or existing natural person. For this reason, it is the author's intent to clarify the mutual relationship described in Article 153 of the Law on Enforcement and Security Interest, Article 93 of the Law on Bankruptcy Proceedings²³ and Article 222 of the Law on Civil Procedure²⁴, and the practical application of said Articles on the execution procedure in the event that Article 153 of the Law on Enforcement and Security Interest is applied.

Key words: *execution, bankruptcy, immovables (immovable assets), execution creditor, execution debtor, lien debtor*

22 RS Official Gazette, No. 106 of 21 December 2015

23 RS Official Gazette, Nos. 104 of 16 December 2009, 99 of 27 December 2011 – other Law, 71 of 25 July 2012 – CC, 83 of 5 August 2014, 113 of 17 December 2017, 44 of 8 June 2018 and 95 of 8 December 2018

24 RS Official Gazette, Nos. 72/2011, 49/2013 – CC Decision, 74/2013 – CC Decision, 55/2014 and 87/2018